

Søerne og endelig, da disse Skilte ofte ville blive af uformelig Størrelse, foreslaas det, at § 9, sidste Linie fra Ordet „paamalet“, ændres saaledes: „en forkortet Betegnelse af Ordet Stenfisker som „St.“, samt derefter første og sidste Bogstav i Navnet paa Amsraadskredsen, hvor Fartøjet er hjemmehørende, og endelig Registreringsnummeret.“ Ved denne Foranstaltning vilde et Skilt, der efter Forslaget skulde lyde paa f. Eks. „Corneliussen, Frederikshavn, Stenfisker 25“, og med passende Bogstaver af 10 Tommers Højde, faa en Længde af mindst 12 à 13 Alen, komme til at se saaledes ud: „St. Hg. 25“. Stenfiskerens Navn er jo i og for sig ganske ligegyldigt, og da Skipperen ofte kan skifte, vil det være upraktisk at optage hans Navn i Skiltet. Hvis Mærkningen indrettes som foran foreslaaet, kan Skiltet paamales Skibsskroget uden synderlig Vansir under Fragtfart.

Endvidere skulle vi med Hensyn til Reglerne for Afmærkning af fredlyste Kyststrækninger udtale det Ønske, at Grænsen for en fredet Strækning maa blive afmærket ved en hvid Pæl med en Vinge, der peger mod den fredlyste Kyststrækning, og at Fredningsmærkernes indbyrdes Afstand ikke sættes til over 1,000 Alen.

Endelig tillade vi os at henlede Opmærksomheden paa det formentlig uheldige i, at der i Slutningen af § 1 aabnes Lodsejerne Adgang til at bortføre Sten, Grus, Tang osv. fra en fredet Kyst, idet Overholdelsen af en saadan Tilladelse vanskelig lader sig kontrollere. Da der tilmed ikke kan gives Stenfiskere saadan undtagelsesvis Tilladelse, og Bortførelsen jo maa være lige skadelig, hvad enten det er den ene eller den anden, der bortfører, samt da det, der er Ret for den ene, vel ogsaa bør være det for den anden, tillade vi os at henstille, at § 1, sidste Punktum, udgaar af Forslaget.

Til Slut tillade vi os at bemærke, at de i Lovens § 11 anførte Bestemmelser om Straf og Konfiskation vel maa forudsættes at ramme alle, der krænke Kystfreden uden Hensyn til, om de ere Lodsejere eller Stenfiskere.

(Underskrifter.)
